

Arrest

nr. 146 781 van 29 mei 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 9 januari 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 25 november 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 15 januari 2015 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 maart 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 16 maart 2015.

Gelet op de beschikking van 13 april 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 mei 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat A. DE RUYCK verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché A. LAGAE die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging neemt op 25 november 2014 een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep.

2.1. Verzoeker voert in een eerste en enig middel een schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de partijen bij beschikking van 11 maart 2015 de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

2.3. Verzoeker richt op 16 maart 2015 een schrijven aan de Raad, waarin hij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoeker de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 13 mei 2015 staat het volgende vermeld: *“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De verzoekende partij stelt te volharden in de middelen en merkt op dat zij reeds in 2012 een aanvraag op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 heeft ingediend – waarin melding werd gemaakt van de relatie - en dat dit, in samenhang met haar verblijfsaanvraag uit 2014, aantoonde dat haar relatie stabiel is. De voorzitter wijst erop dat in het verzoekschrift geen melding wordt gemaakt van een aanvraag uit 2012. De verwerende partij sluit zich aan bij de beschikking.”*

2.5. Verzoeker verwijst naar een verblijfsaanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, waarin melding zou zijn gemaakt van zijn relatie met zijn partner, en stelt dat uit deze aanvraag – in combinatie met de verblijfsaanvraag uit 2014 – is aangetoond dat hij een stabiele relatie onderhoudt met zijn partner. In casu dient de Raad evenwel op te merken dat van enige verblijfsaanvraag daterend van 2012 geen melding werd gemaakt in het verzoekschrift. De Raad herhaalt in deze dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoeker de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift te remediëren. Bovendien valt verzoekers betoog, dat in de verblijfsaanvraag van 2012 reeds melding zou zijn gemaakt van zijn relatie, moeilijk te rijmen met het gestelde in de uiteenzetting van de feiten in het verzoekschrift, waarin wordt gesteld: *“verzoeker heeft sinds begin 2013 een relatie met mevrouw A.K.”*. Verder blijkt uit een nazicht van het administratief dossier dat verzoeker in zijn verblijfsaanvraag van 2012 weliswaar melding heeft gemaakt van een relatie, doch dat dit een relatie met mevrouw F.J. – en aldus een andere persoon dan de vrouw met wie hij thans een relatie onderhoudt – betreft. Dit betoog, dat hoe dan ook niet werd ontwikkeld in het verzoekschrift en derhalve niet dienstig ter terechtzitting kan worden aangevoerd, is dan ook geenszins van aard afbreuk te kunnen doen aan de inhoud van de beschikking. Door verder te volharden in de middelen van het verzoekschrift, brengt verzoeker geen elementen aan die ertoe leiden anders te oordelen dan wat reeds in voornoemde beschikking van 11 maart 2015 werd aangegeven. De inhoud van de beschikking blijft overeind.

2.6. Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel tot nietigverklaring aangevoerd. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring behandeld.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig mei tweeduizend vijftien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA